

وضعیت فعلی بازی
در افغانستان

پس از ۴۰ سال جنگ، امید برای حل و فصل سیاسی مسائل بار دیگر در افغانستان پدیدار می‌شود. ایالات متحده که قصد دارد نیروهای خود را از افغانستان خارج کند، اکنون مستقیماً با طالبان به مذاکره پرداخته است.

همزمان با پیشرفت مذاکرات به سمت موضوع آتش‌بس، دلایلی برای خوش بینی محتاطانه و بالقوه‌ای در مورد دستیابی به چهارچوب توافق وجود دارد (گروه بین‌المللی بحران ۲۰۱۹). علاوه بر این دولت افغانستان طالبان را به مذاکرات بی‌قید و شرط دعوت کرده است. با این حال این مسائل پیچیده هستند و جزئیاتی که طالبان و دولت افغانستان مایلند بپذیرند، بسیار اندک و پراکنده‌اند. در عین حال مسائل عمده باقی می‌مانند و هنوز درباره آینده‌ای صلح‌آمیز برای افغانستان جای سؤال و شبهه باقی است. اول اینکه در حالی که مذاکرات ادامه دارند، درگیری در افغانستان ادامه دارد و شکل یکی از مرگبارترین درگیری‌های دنیا را به خود گرفته است. طالبان در میدان نبرد موفقیت قابل توجهی داشته و تلفات سنگینی را بر نیروهای مسلح افغانستان تحمیل کرده است (ICG ۲۰۱۹). با توجه به اینکه ممکن است آتش‌بس اختلالی در حرکت سازمان ایجاد کند، معلوم نیست طالبان آتش‌بس جامع و فراگیر را بپذیرد یا نپذیرد (گروه بین‌المللی بحران ۲۰۱۹). علاوه بر این دولت اسلامی (داعش خراسان) تلاش می‌کند حضور خود را در افغانستان، بویژه ننگرهار تقویت کند و حملات یکسان و بدون تبعیض قائل شدن، علیه شیعیان و هزاره‌ها انجام داده است.

(CSIS ۲۰۱۸)

دوم افغانستان همچنان وابسته به کمک است و بعید است دولت افغانستان در صورت خروج ناگهانی کمک‌کنندگان بین‌المللی بتواند تمام وظایف اصلی خود را انجام بدهد. در واقع دولت افغانستان قادر به افزایش عواید برای تأمین مالی حتی ابتدایی‌ترین هزینه‌های خود هم نیست و نمی‌تواند در برابر پیامدهای ناشی از خروج ناگهانی کمک‌کنندگان مقاومت کند. در فاصله سال‌های ۲۰۰۵ و ۲۰۱۱ متوسط نسبت کمک‌ها به تولید ناخالص داخلی ۷۶ درصد بوده است (OECD ۲۰۱۱). بازرسی ویژه برای بازسازی افغانستان، سیگار (SIGAR) (۲۰۱۹) اشاره می‌کند هزینه‌های بالقوه حفظ عملیات امنیتی افغانستان در عملیات ضد شورش در سال آینده به حدود ۶.۵ میلیارد دلار آمریکا خواهد رسید. تنها ۵۰۰ میلیون دلار از این مبلغ از درآمد داخلی تأمین می‌شود، در حالی که ۵ میلیارد دلار آن را تنها ایالات متحده تأمین خواهد کرد. در سال مالی ۲۰۱۷-۲۰۱۸ تقریباً یک سوم کل بودجه افغانستان از درآمدهای داخلی تأمین شده است (ATR Consult ۲۰۱۸) (۲)

سوم برای ثبات مؤثر بلند مدت در افغانستان نه تنها به حل و فصل مسائل در سطوح مختلف سیاسی ضرورت دارد، بلکه نیازمند به وجود آمدن نوعی اجماع بین بازیگران بین‌المللی است که در اثباتی که ناتو و آژانس‌های کمک‌کننده کشورهای ناتو به تدریج مشارکت خود را کاهش می‌دهند، این مسئولیت را به عهده بگیرند. معمای پیچیده ژئوپلتیکی (سیاسی جغرافیایی) که طیف وسیعی از قدرت‌های منطقه‌ای - پاکستان،

افغانستان
همچنان وابسته
به کمک است
و بعید است
دولت افغانستان
در صورت
خروج ناگهانی
کمک‌کنندگان
بین‌المللی
بتواند تمام
وظایف اصلی
خود را انجام
بدهد